

РЕШЕНИЕ

№ 16766

гр. София, 30.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в
публично заседание на 03.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **10967** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 10, ал. 6 от Закона за семейните помощи за деца (ЗСПД).
Образувано е по жалба, подадена от Л. Ф. Р., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № ЗСПД/Д-С-СК/4752 от 08.10.2025г., издадена от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – С., с която е отказано отпускане на еднократна месечна помощ по чл. 10б, ал.1 от ЗСПД за дете - ученик в осми клас.
В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед. Посочва се, че макар детето да няма българско гражданство, то притежава разрешение за постоянно пребиваване, а самата жалбоподателка има българско гражданство. Поддържа се, че в текста на разпоредбата на чл.10а, ал.1 от Закона за семейните помощи за деца /ЗСПД/ не е предвидено ограничение по гражданство, а единствено се изисква детето да бъде записано в училище на територията на Република България.

В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателката не се явява и не се представлява.
Ответникът – директорът на дирекция „Социално подпомагане“ – С. изразява писмено становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като се запозна с жалбата и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима. По същество е основателна.

Жалбоподателката Л. Р. е българска гражданка, разведена, и е майка на детето С. И. на 14 години, с украинско гражданство, записана в осми клас през учебната 2025 – 2026г.

На 16.09.2025 г. Л. Р. е подала Заявление – декларация вх. № ЗСПД/Д-С-СК/4752 за отпускане на

еднократна помощ по чл. 10б, ал.1 от ЗСПД – еднократна помощ за ученици, записани в осми клас.

По подаденото заявление директорът на Дирекция „Социално подпомагане“ – С. издал процесната Заповед № ЗСПД/Д-С-СК/4752/08.10.2025г., с която е отказано отпускането на исканата еднократна помощ. Като правно основание за отказа е посочен чл.3,т.3 от ЗСПД – детето не е български гражданин.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в изискуемата форма и при спазване на административнопроизводствените правила. Същата обаче е материално незаконосъобразна по следните съображения:

Съгласно чл.10б, ал.1 от ЗСПД, на семействата, чиито деца са записани в осми клас на училище, се отпуска еднократна помощ за покриване част от разходите в началото на учебната година, когато децата живеят постоянно в страната и не са настанени за отглеждане извън семейството по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето. В случая от доказателствата по делото безспорно се установява, че детето на жалбоподателката отговаря на условията по чл.10б от ЗСПД.

Съгласно чл.3, т.5 ЗСПД право на семейни помощи за деца имат: 1. бременните жени - български граждани; 2. семействата на българските граждани - за децата, които отглеждат в страната; 3. семействата, в които единият от родителите е български гражданин - за децата с българско гражданство, които отглеждат в страната; 4. семействата на роднини, близки или приемни семейства - за децата, настанени по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето; 5. бременните жени - чужди граждани, и семействата на чужди граждани, които постоянно пребивават и отглеждат децата си в страната, ако получаването на такива помощи е предвидено в друг закон или в международен договор, по който Република България е страна.

Органите на социалното подпомагане са отказали на жалбоподателката отпускане на помощта по чл.10б, ал.1 от ЗСПД по съображения, че детето не е български гражданин, което изключва хипотезата на чл.3,т.3 от ЗСПД, касаеща семействата, в които единият от родителите е български гражданин - за децата с българско гражданство, които отглеждат в страната.

В случая обаче това не е приложимата хипотеза.

Видно от разпоредбата на §1,т.1 от ДР на ЗСПД, по смисъла на този закон "семейството" включва:

а) съпрузите, ненавършилите пълнолетие деца, както и навършилите пълнолетие, ако продължават да учат, до завършване на средното им образование, но не по-късно от навършване на 20-годишна възраст (родени, припознати, осиновени, доведени, заварени, с изключение на сключилите брак); б) съвместно живеещи родители без сключен граждански брак, които съжителстват на един настоящ адрес, техните ненавършили пълнолетие деца, както и навършилите пълнолетие, ако продължават да учат, до завършване на средното им образование, но не по-късно от навършване на 20-годишна възраст (родени и припознати, с изключение на сключилите брак); в) родителят и неговите/нейните ненавършили пълнолетие деца, както и навършилите пълнолетие, ако продължават да учат, до завършване на средното им образование, но не по-късно от навършване на 20-годишна възраст (родени, припознати, осиновени, с изключение на сключилите брак).

Тъй като Л. Р. е разведена, което не е спорно по делото, и сама отглежда детето си, нейното семейство по смисъла на ЗСПД се състои от нея самата /родител/ и ненавършилото й пълнолетие дете - §1,т.1, б. „в“ от ДР на ЗСПД. Съобразно това следва да бъде преценено дали тя отговаря на някое от условията по чл.3 от ЗСПД. С оглед обстоятелството, че жалбоподателката е български гражданин, при съобразяване на посочената дефиниция за семейство, тя се явява правоимащо лице по чл.3, т.2 от ЗСПД, според която разпоредба право на семейни помощи имат семействата на български граждани - за децата, които отглеждат в страната. В тази хипотеза

гражданството на детето/децата е без значение и помощта се дължи, стига семейството /което в случая включва един родител и ненавършилото пълнолетие дете/ да отговаря на общите условия по чл.3,т.2 от ЗСПД /родителят да бъде български гражданин и да отглежда детето/децата си в страната/ и на специфичните изисквания по чл.10б, ал.1 ЗСПД. В разглеждания случай тези условия са налице – Л. Р. е българска гражданка, която живее постоянно и отглежда ненавършилото пълнолетие свое дете в страната, същото е записано в осми клас и не е настанено за отглеждане извън семейството. Следователно, тя отговаря на всички изисквания и има право на семейната помощ по чл.10б от ЗСПД.

Като е приел обратното, директорът на ДСП – С. е издал един незаконосъобразен акт, който следва да се отмени и преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с дадените по-горе указания по прилагане на закона.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на Л. Р. Заповед № ЗСПД/Д-С-СК/4752 от 08.10.2025г., издадена от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – С., с която е отказано отпускане на еднократна месечна помощ по чл. 10б, ал.1 от ЗСПД за дете - ученик в осми клас.

ВРЪЩА преписката на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – С. за ново произнасяне в съответствие с дадените указания за тълкуване и прилагане на закона.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: